

интерпретациями друг друга, поскольку существует частичное их совпадение; альтернативные объяснения для релевантных положений дел представляются излишними. В этом случае, различие указанных видов объяснений проявляется в отдельном параметре, определяемым нами как «сила» некоторого намерения, но не поддающегося логическому анализу. Данный параметр не исключает использование личности в качестве объяснения, но делает такое объяснение сугубо специфическим.

Таким образом, простое или сложное личностное объяснение, реализующее себя посредством совершения некоторого действия, которые, в свою очередь являются, следствием комплекса причин, позволяющих осуществить данное действие, не редуцируется полностью к ментальным схемам, и, поэтому, вне зависимости от степени совпадения с научным объяснением некоторого феномена, обнаруживает себя в неопределённом дополнительном параметре. Указанный специфический параметр не является отличительной логической чертой.

Литература

1. Гемпель К. Логика объяснения. М.: Дом интеллектуальной книги. Русское феноменологическое общество, 1998. – 239 с.
2. Суинберн Р. Существование Бога / Ричард Суинберн; пер. с англ. М. О. Кедрова / Ин-т философии РАН. – М.: Языки славянской культуры, 2014. – 464 с.

ТЕХНОСФЕРА ТА ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМА ЛЮДИНИ З ПОГЛЯДУ КОНЦЕПЦІЇ «ЕКОЛОГІЧНОЇ ФУТУРОЛОГІЇ»

Годзь Н. Б.

Національний технічний університет «ХПІ», Харків

Обыкновенный день,
ну разве что –
синеющие небеса
и золотом с багровостью
манящие поля-леса;
синичка, что упала с дерева
прочухалась и вверх;
и я, среди людей,
ну, вообще, как всегда
но твердо и уверенно
шепчу себе
что «надобно», «пора» –
вот так и бегаю:
на небо яркое смотрю,
а на людей как гляну,
то радостью, увы, тут
не всегда горю,

на свете страшный грех есть –
самопотеряться
иль жить, как жаба в болотах
и силою, энергию
здоровьем близких
и чужих питаться,
о Господи, дай силы
уберечь себя
и не упасть в сей Грех,
и жить, надеждою держаться
и верить в чудеса для всех
и даже если злиться,
то не «надуваться»:
негоже квакать
«при людях» на всех

Наталія Годзь, Харків, Україна, 13.10.2018 р.

Певний час ми працюємо з футурологічною тематикою, в якій окрім питання техносфери розробляємо та аналізуємо поняття «Екологічна футурологія», прогностика та коло питань, пов'язаних з ними. Екологічні питання з кожним роком щільніше поєднуються з питаннями етичними [5] та політичними [1], [2].

Розглядаючи себе у оточуючій дійсності, через членування часу, починаємо приймати не тільки абстракцію Часу як такого, але й розуміти реальність своєї тілесності, реальність своєї свідомості й реальність всього, що оточує нас (й не тільки зараз і тут), а також й у проекції «раніше» й «потім», «власний вимір часу» та «час інших». Структуру майбутнього як поняття можливо поділяти й розглядати виходячи з різних принципів. Не викликає сумніву у науковості, необхідності дослідження з позиції наприклад, «майбутнього» людини, «майбутнього» природи, «майбутнього» техніки. Слід також зазначити, що вивчення наукових джерел, що стосуються екологічної футурології, свідчать, що це поняття не тільки не розроблено, але й воно ще не стало предметом систематичного філософського дослідження, й розглядається фрагментарно або занадто узагальнено, без урахування реалій сучасного розвитку інформаційно-комунікативних систем та соціально-політичного становища та процесів глобалізації (особливо негативних). Таким чином ми наочно підкреслюємо обумовленість важливості екологічних досліджень та вплив політичних питань на екологічні процеси.

Майбутнє людини подається у різних моделях, низка з яких є позитивно скерованими, низка – негативно. Але слід враховувати що майбутнє це не тільки глобальна певна теоретизована модель. Майбутнє стосується й кожної окремої ланки біологічних, соціальних та політичних систем. Воно торкається кожної особистості. Вже зараз з скороченням кількості членів родин, з старінням європейської частини людства, проблем, які дотичні й до населення тієї ж Японії, частини США, Канади,

Австралії, ми бачимо виникнення нової проблема – відсутності низки родинних стосунків, з надзвичайною самотністю людини. Вихід з цього потрібно вивчати й впроваджувати у практику, слід постійно підкреслювати небезпечність й незамінність природних стосунків віртуальними мережами. От чому в якості епіграфа ми вибрали саме цей вірш. Здорове спілкування людей – необхідна умова здорових спільнот – професійних, державних міждержавних, релігійних і т.п.

Футурологія на сьогодні все таким же чином як і на період власного виникнення, потребує створення особистої сфери дослідів та застосування своєї методології, а для цього потрібно переглянути вже наявну термінологію, й додати нову. Особливо враховуючи розділ, який присвячено екологічній футурології, – там виникає подвійна складність: зіткнення інтересів та сфер понятійних апаратів й термінології двох дисциплін, кожна з яких є складною мегасистемою й трансдисциплінарною наукою.

Понад усе слід пропагувати та втілювати у життя здоровий спосіб життя. Старі, але такі важливі методи та методики самовідновлення психічного та фізичного стану індивідів. Самотня людина, втрачає сенс власного існування та починає втрачати здоровий глузд та професійність. Комунікація підтримує вмотивованість життєдіяльності та скеровує професійний напрям життя людини.

Не останню роль тут відіграє й освіта та самоосвіта, вдосконалення професійних навичок. Розвиває та зберігає позитивний настрій й творчість, практичні ремесла. В монографії ми попереджували про те, що слід також завважити, що у суспільствах з обмеженням свобод особистості, суспільстві потреб присутній феномен, який можна назвали «втрачене майбутнє» та «нереалізоване майбутнє» – останній має пролонговану можливість все ж таки колись реалізуватися у певних випадках (хай й не для всіх випадків загалом). От саме «втрачене майбутнє» на рівні індивіду та на рівні цілих спільнот або поколінь мало аналізується у наслідках – медичинських, освітянських, тощо.

Натурфілософія та біологія, геологія – як галузі наукового знання досить часто визначають предметом дослідження періоди «до» та «після» (наприклад присутності людини та якоїсь епохи), «зараз», тобто тут завжди спираються на питання порівняння та еволюціонування. А ще можливо сказати, що як ці, так й інші природознавчі дисципліни тим чи іншим чином прив'язані у деяких аспектах до вивчення наслідків впливу «на людину» та наслідків «від людини»: показником цієї характеристики також може слугувати той факт, що ідея вичерпності, кінцевості та невідновлюваності природних та людських ресурсів до сих пір не набула належної уваги.

Отже, враховуючи технологічні надбання та їх вплив на комунікацію людства у професійному та «інтимному», особистісному просторі пропонуємо більше уваги приділяти розвитку та формуванню екологічної,

фізіологічно та психологічно орієнтованої системи самовдосконалення та реабілітації суспільства та індивідів. Це можливо втілювати через стару форму виступів та диспутів, курсів, лекторіїв серед шкіл. Бібліотек, вищих учбових закладів, полікліник, тощо. Самотня людина або людина, існуюча у замкненому невеликому соціальному просторі, створює небезпечні умови як для себе особисто, так й для суспільства у подальшому.

Список літератури

1. Андрос О. Є. Екологістські рухи в сучасному політичному процесі / О. Є. Андрос ; Відп. ред. М. Д. Кляшторний . – Київ : Стилос, 2012 . – 205 с. - Бібліогр.: с.181-205 (279 назв) .

2. Гардашук Т.В. Екологічна політика та екологічний рух: сучасний контекст [текст] / Т. В. Гардашук. – Київ: ТОВ «ВПЦ» Техпринт». – 2000. – 126 с.

3. Годзь Н. Б. Вступ до екологічної футурології [Текст]: Монографія / Н. Б. Годзь. – Харків : Видавець Олександр Савчук, 2017. – 572 с.

4. Годзь Н. Б. Філософія та наука в екотехнологічному просторі: погляд на біологічні системи / Н. Б. Годзь // Вісник національного технічного університету «ХПИ». Сер.: Філософія. – 2015. – № 27(1136). – С. 57–63.

5. Єрмоленко А. М. Соціальна етика та екологія. Гідність людини - шанування природи / А. М. Єрмоленко; Відп. ред. М. В. Попович . – Київ : Лібра, 2010 . – 408 с. - Бібліографія у підрядкових примітках . – На укр. яз.

6. Wilkinson J. The dynamic programming of human systems; a social and historical analysis / J. Wilkinson, R. Bellman, R. Garaudy ; Center for the Study of Democratic Institutions. – New York : MSS Information Corp., 1973. – 53 p.

ФИЛОСОФСКИЙ ВОПРОС ПРИМЕНЕНИЯ СВАРОЧНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В СОВРЕМЕННОЙ МЕДИЦИНЕ

Годзь Н. Б., Ситников П. А., Крахмалев А. В.

Национальный технический университет «ХПИ» г. Харьков

*Я, нижеподписавшийся, Альфред Бернхард Нобель,
обдумав и решив, настоящим объявляю моё завещание
по поводу имущества, нажитого мною...*

*Капитал мои душеприказчики должны перевести
в ценные бумаги, создав фонд, проценты с которого будут
выдаваться в виде премии тем, кто в течение предшествующего
года принёс наибольшую пользу человечеству.*

Материалы завещания А. Нобеля, Париж, 27 ноября 1895 г.

Известен факт, в соответствии с которым наука и научная деятельность, равно как и открытия, являются особой формой